

Sygnatura akt VIII C 2945/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant st. sekr. sąd. Izabella Bors

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w Ł.

przeciwko A. K. (PESEL (...))

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 2945/18

UZASADNIENIE

W dniu 7 lutego 2018 roku powód (...) Spółka Akcyjna w Ł. wytoczył przeciwko pozwanej A. M. (PESEL (...)) powództwo o zapłatę kwoty 1.140,35 zł wraz umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 1.103 zł od dnia 27 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 37,35 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że dochodzona pozewm wierzytelność wynika z braku zapłaty przez pozwaną kwoty z tytułu zawartej z pierwotnym wierzycielem P. L. umowy pożyczki. Pozwana w celu zawarcia umowy złożyła wniosek o pożyczkę za pośrednictwem formularza zamieszczonego na stronie internetowej pożyczkodawcy, dokonała rejestracji w systemie informatycznym pożyczkodawcy, w następstwie czego został wygenerowany profil klienta. Następnie pozwana otrzymała ramową umowę pożyczki wraz z wygenerowanym dla tej umowy unikalnym numerem. Akceptacja warunków umowy została dokonana poprzez wykonanie przez pozwaną przelewu weryfikacyjnego w kwocie 0,01/1 zł. Pozwana nie dotrzymała warunków umowy i nie spłaciła pożyczki, której termin wymagalności upływał w dniu 11 listopada 2015 roku. W dniu 30 maja 2016 roku powód zawarł z pierwotnym wierzycielem umowę cesji, na mocy której przejął prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu przedmiotowej umowy.

(pozew k. 3-7)

W dniu 12 marca 2018 roku sporządzono wydruk z systemu (...) -SAD, z którego wynika, iż osoba o nr PESEL (...) to A. K..

(wydruk k. 27-28)

W dniu 13 marca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej A. K. na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Powyższy nakaz pozwana A. K. (PESEL (...)) zaskarżyła sprzeciwem w całości podnosząc, iż nie zawierała z pierwotnym wierzycielem umowy pożyczki. Wyjaśniła, że nie posługiwała się nigdy nazwiskiem (...), nie jest to również jej nazwisko panińskie. Zaprzeczyła ponadto, aby kiedykolwiek zamieszkiwała w G., a także, aby była właścicielką rachunku bankowego o nr 33 1010 (...) (...), na który przelano kwotę pożyczki. Na koniec A. K. wskazała, że w dniu 6 września 2018 dokonała na komisariacie policji zawiadomienia o popełnieniu na jej szkodę przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

(nakaz zapłaty k. 35, sprzeciw k. 63-68)

Na rozprawie w dniu 8 maja 2019 roku pełnomocnik powoda nie stawił się. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Oświadczyła, że nigdy nie wniosła u pierwotnego wierzyciela o udzielenie pożyczki, ani nie otrzymała od niego środków finansowych. Dodała, że dowód osobisty seria A. nr (...) utracił ważność w dniu 3 października 2013 roku i został skasowany. Wskazała ponadto, że na stronach internetowych szpitali, w których przetargach bierze udział firma medyczna, w której jest zatrudniona, są zamieszczone udzielone jej pełnomocnictwa, w treści których widnieją jej dane: imię, nazwisko, PESEL, nr dowodu osobistego, adres zamieszkania.

Na rozprawie Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia dochodzenia w sprawie SWD 81476/18 o przestępstwo z art. 286 par. 1 k.k. prowadzone przez (...) W. II w W.

(protokół rozprawy k. 143-144)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 listopada 2015 roku (...) Sp. z o.o. S.K.A. w W., działając za pośrednictwem (...) Sp. z o.o. w W., sporządził umowę ramową pożyczki dla osoby fizycznej posługującej się numerem PESEL (...), w treści której oznaczono m.in. zasady udzielania pożyczek. W miejscu przeznaczonym na podpis pożyczkobiorcy widnieją dane: A. M., adres korespondencyjny: (...) /1, (...) - (...) G., (...), tel. (...), e-mail: (...), dowód osobisty nr A. (...), PESEL: (...). Tego samego dnia sporządzony został harmonogram, w którym jako pożyczkobiorcę wskazano A. M., PESEL (...), zamieszkałą w G., (...) /1. W harmonogramie wskazano, że kwota pożyczki wypłacona pożyczkobiorcy wynosi 900 zł, prowizja 0 zł, odsetki 0 zł, całkowita kwota spłaty 900 zł, termin spłaty pożyczki 3 dni. Pod umową, o której mowa wyżej, brak jest podpisu pożyczkobiorcy oraz osoby działającej w imieniu pożyczkodawcy. Niepodpisany jest również harmonogram.

W dniu 8 listopada 2015 roku osoba posługująca się imieniem i nazwiskiem A. M. wykonała z rachunku bankowego o nr 67 1020 (...) (...) na rachunek bankowy pierwotnego wierzyciela przelew kwoty 0,05 zł tytułem „potwierdzam warunki umowy net credit nr (...)”. Następnie pierwotny wierzyciel przelał na rachunek o nr (...) (...) (...) kwotę 900 zł tytułem „id pożyczki (...)”.

(umowa kredytu k. 26-27v., formularz informacyjny k. 28-29, okoliczności bezsporne)

W dniu 30 maja 2016 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) zawarła z (...) Spółką Akcyjną w Ł. umowę sprzedaży wierzytelności.

W wyciągu z załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności zadłużenie A. M. (PESEL (...)) zostało oznaczone na łączną kwotę 1.140,35 zł.

(umowa przelewu wierzytelności k. 12-13v., załącznik k. 15)

W dniu 6 września 2018 roku A. K. (PESEL (...)) złożyła na Komendzie Rejonowej Policji w W. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., polegającego na zaciągnięciu na jej dane przez nieznanego sprawcę w (...) kredytu. W dniu 19 listopada 2018 roku wszczęto pod nadzorem Prokuratury Rejonowej W. – M. postępowanie w

sprawie o doprowadzenie w dniu 8 listopada 2015 roku w nieustalonym miejscu, za pośrednictwem sieci Internet, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Sp. z o.o. z/s w W. w kwocie 900 zł poprzez wprowadzenie w błąd co do własnej tożsamości i posłużenie się danymi personalnymi A. M. przy zawieraniu umowy pożyczki numer (...), tj. o czyn z art. 286 § 1 k.c.

(potwierdzenie złożenia zawiadomienia k. 55, pismo k. 132, okoliczności bezsporne)

Nazwisko rodowe A. K. to K.. A. K. legitymowała się dowodem osobistym seria A. nr (...), utracił on jednak ważność w dniu 3 października 2003 roku. W dacie zawierania spornej umowy pozwana legitymowała się dowodem osobistym seria (...), wydanym w dniu 12 listopada 2013 roku. Pozwana nigdy nie zamieszkiwała pod adresem (...)/1, (...)-(…) G.. Pierwotnie A. K. była zameldowana pod adresem W., ul. (...) (okres od dnia 24 lipca 1974 roku do dnia 23 września 2003 roku), natomiast aktualny adres zameldowania pozwanej to W., ul. (...).

A. K. nie posiada, ani też nie posiadała rachunku bankowego o nr 67 1020 (...) (...). W dacie zawarcia spornej umowy, jak również obecnie, pozwana posiada w (...) Bank (...) rachunek o nr (...) (...) (...).

A. K. jest zatrudniona w firmie medycznej (...), w imieniu której bierze udział w przetargach na dostawę artykułów medycznych do szpitali. Na stronach internetowych placówek medycznych są zamieszone pełnomocnictwa udzielone A. K. przez pracodawcę, w treści których podane są dane pozwanej: imię i nazwisko, PESEL.

(wydruk z bazy (...) -SAD k. 29-32, kserokopia dowodu osobistego k. 47, k. 133-134, kserokopia odpisu skróconego aktu małżeństwa k. 50, potwierdzenie przelewu k. 69, k. 70, wydruk ze strony internetowej k. 130, k. 131)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako niesporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu. Na rozprawie w dniu 8 maja 2019 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania karnego wszczętego na podstawie złożonego przez A. K. zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający do jej rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo, jako niezasadne, podlega oddaleniu w całości.

Rozważania w niniejszej sprawie rozpocząć należy od przypomnienia, że w myśl treści przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Reguła ta znajduje również swój procesowy odpowiednik w treści art. 232 k.p.c., w świetle którego to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że powód, jako strona inicjująca proces, jest obowiązany do udowodnienia wszystkich twierdzeń pozwu, w oparciu, o które sformułował swe roszczenie. Godzi się ponadto przypomnieć, że zgodnie ze stanowiskiem judykatury, kodeksowa definicja pożyczki wskazuje, że świadczeniem dającego pożyczkę jest przeniesienie na własność biorącego pożyczkę określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku i wykonanie tego świadczenia dający pożyczkę powinien udowodnić w procesie cywilnym. Dopiero wówczas zasadne staje się oczekiwanie od biorącego pożyczkę, że udowodni on spełnienie swego świadczenia umownego tj. zwrot pożyczki (por. wyrok SA we Wrocławiu z dnia 17 kwietnia 2012 roku, I ACa 285/12, LEX nr 1162845). Innymi słowy pozwany, od którego powód domaga się zwrotu pożyczki nie musi wykazywać zwrotu pożyczki, dopóty powód nie wykaże, że pożyczki udzielił. W niniejszej sprawie to zatem powód powinien wykazać, iż pierwotnego wierzyciela łączyła z pozwaną A. K. umowa pożyczki przenoszącą określoną wartość, której to powinności nie sprostał. Do akt sprawy nie tylko nie została załączona umowa pożyczki, w treści której jako pożyczkobiorca zostałaby oznaczona A. K., ale także jakikolwiek dokument, w którym A. K. figurowałaby jako pożyczkobiorca. Powód poprzestał wyłącznie na załączeniu umowy ramowej pożyczki, harmonogramu, potwierdzenia przelewu, w których to dokumentach, jako pożyczkobiorca widnieje A. M.

Zaznaczenia wymaga przy tym, że ramowa umowa pożyczki nie została podpisana przez pożyczkobiorcę. Wprawdzie umowa ta została zawarta w drodze elektronicznej, co tłumaczy brak podpisu, to jednocześnie powód nie wykazał w żaden sposób, iż to pozwana A. K. złożyła wniosek o pożyczkę, założyła konto użytkownika, przeszła przez proces weryfikacji i dokonała opłaty w kwocie 0,01/1 zł. Przedstawione przez powoda dokumenty dowodzą li tylko tego, że została sporządzona umowa zawierająca niektóre dane pozwanej (imię, PESEL) oraz serię i nr dowodu osobistego, którym się w przeszłości posługiwała, nie wiadomo jednak przez kogo i w jakich okolicznościach podane. Godzi się w tym miejscu przypomnieć, że pozwana od samego początku procesu kwestionowała, aby zawierała jakąkolwiek umowę pożyczki z pierwotnym wierzycielem, podnosząc, że pożyczkobiorcą była osoba posługująca się jej danymi osobowymi. Na potwierdzenie przedmiotowych twierdzeń A. K. przedłożyła zawiadomienie o popełnieniu na jej szkodę przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. oraz pismo (...) W. II w W., z treści którego wynika, iż na skutek złożonego zawiadomienia wszczęto postępowanie przygotowawcze. Uwzględniając okoliczność, że złożenie fałszywego zawiadomienia o przestępstwie rodzi odpowiedzialność karną (art. 238 k.k.), w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania za nieracjonalne uznać należałoby postępowanie pozwanej, która złożyłaby zawiadomienie o czynie, którego nie popełniono, w sytuacji, w której wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie jest relatywnie niewysoka. Przypomnienia wymaga również, że A. K. nie posługiwała się nazwiskiem M. (rodowe nazwisko pozwanej to K.), nigdy nie mieszkała w G. (od urodzenia miejscem zameldowania pozwanej jest W.), nie posiada rachunku bankowego o nr 67 1020 (...) (...), a w dacie zawarcia spornej umowy legitymowała się dowodem osobistym seria (...). I wprawdzie pozwana posługiwała się w przeszłości dowodem osobistym seria A. nr (...), to jednak dokument ten utracił ważność w dniu 3 października 2003 roku i został skasowany, zatem w dacie zawierania umowy był już nieważny. Jednocześnie A. K. wykazała, że w ogólnym dostępie pozostają jej dane osobowe takie jak: imię i nazwisko, adres zamieszkania, PESEL co niewątpliwie rodzi ryzyko, że niepowołana do tego osoba danymi tymi może się z łatwością posłużyć. W przypadku zawierania umowy w drodze elektronicznej brak jest przy tym ryzyka, że oszustwo zostanie wykryte poprzez porównanie osoby pożyczkobiorcy z jej wizerunkiem na dokumencie tożsamości.

Z opisanych powyżej przyczyn uznać należy, że powód nie udowodnił, że pozwana ma obowiązek zapłaty na jego rzecz kwoty dochodzonej pozwem, wobec nieudowodnienia, że to pozwana była stroną umowy pożyczki, co musiało skutkować oddaleniem powództwa w całości.

Z powyższych względów orzeczono, jak w sentencji.